سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی(۱)

گزارش راهبردی ۱/ ۱۴۰۱

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

فروردین‌ماه ۱۴۰۱

۱۴۰۱۰۰۱۰۱

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورهای منطقه، در فروردین‌ماه ۱۴۰۱، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست‌آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی[۱] مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به‌صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی

*عربستان سعودی

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز دوشنبه ۱۵ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص مواجهه ٤ شهروند ایغور، ازجمله یک دختر ۱۳ ساله، با اخراج از عربستان و اعمال شکنجه در چین. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های سعودی به آزاد کردن بی‌درنگ ٤ شهروند ایغور، ازجمله یک دختر ۱۳ ساله و مادرش، که در معرض خطر شدید استرداد به بازداشتگاه‌های

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

[۱] پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی (International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICFUAE))؛ سازمان سلام برای دموکراسی و حقوق بشر (SALAM for Democracy and Human Rights)؛ پایگاه خبری بحرین میرور (Bahrain Mirror)؛ سازمان حقوق بشری القسط (ALQST for Human Rights)؛ سازمان اروپایی – سعودی برای حقوق بشر (European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR))؛ مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین (Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB))؛ مرکز اروپا برای دموکراسی و حقوق بشر (The European Centre for Democracy and Human Rights (ECDHR))؛ مجمع حقوق بشر بحرین (Bahrain Forum for Human Rights (BFHR))؛ سازمان حقوق بشری رپریو (Reprieve)؛ خبرگزاری رویترز (Thomson Reuters Foundation)؛ پایگاه خبری – تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO))؛ پایگاه خبری – تحلیلی میدل ایست آی (Middle East Eye)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency)؛ پایگاه اینترنتی ریلیف‌وب (ReliefWeb) و شبکه خبری یورونیوز (Euronews).

سرکوبگرانه چین قرار دارند، درصورتی‌که به این کشور بازگردانده شوند: این در حالی است که احتمال دارد که برنامه اخراج آن‌ها از عربستان پیشاپیش آغاز شده باشد؛

ب) اشاره به دستگیر شدن بوهلقیمو ابولا[۲] و دختر نوجوان وی، در روز پنج‌شنبه ۱۱ فروردین‌ماه، در نزدیکی مکه درحالی‌که به گفته پلیس عربستان، آن‌ها به همراه دو مرد ایغور دیگر که پیشاپیش دستگیر شده بودند، با خطر استرداد به چین مواجه‌اند؛

ج) اشاره به این‌که ابولا همسر سابق نورمحمد روزی است که به همراه حمدا... عبدالولی، از ماه نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، بدون تفهیم اتهام در عربستان دستگیر و محبوس شده‌اند؛

د) اشاره به اظهارات لین معلوف، معاونت منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر منجر شدن استرداد این چهار تن – ازجمله یک کودک – به چین که در آن شهروندان ایغور و دیگر اقلیت‌های قومی با کارزار دهشت‌بار حبس‌های دسته‌جمعی، آزار و اذیت و شکنجه مواجه می‌شوند، نقض ظالمانه حقوق بین‌الملل به شمار می‌آید؛

ه) تأکید بر ضرورت اقدام سایر کشورها به درخواست از مقام‌های عربستان سعودی جهت پایبندی به تعهدات خود و متوقف ساختن این اخراج‌ها: این در حالی است که به نظر می‌رسد زمان چندانی برای نجات این ٤ شهروند ایغور از استرداد فاجعه‌بار به چین باقی نمانده باشد؛

و) اشاره به اظهارات اعضاء خانواده حمدا... عبدالولی و نورمحمد روزی مبنی بر انتقال آن‌ها از جده به ریاض و مجدداً بازگرداندن آن‌ها به جده در ١٦ مارس سال جاری میلادی، که به عقیده آن‌ها می‌تواند نشانه استرداد قریب‌الوقوع این افراد به چین باشد؛

ز) اشاره به تعهد عربستان سعودی بر اساس اصل عدم بازگردانی (نان‌رفولمان) در حقوق بین‌الملل و عضویت آن در کنوانسیون منع شکنجه سازمان ملل، به امتناع از استرداد افراد به کشوری که در آن با خطر واقعی شکنجه یا دیگر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز، آزار و اذیت و سایر موارد جدی نقض حقوق بشر مواجه‌اند؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

[۲] Buheliqiemu Abula

ح) تأکید بر ضرورت خودداری دولت سعودی از استرداد این چهار شهروند ایغور به چین و آزاد کردن بی‌درنگ آن‌ها از حبس، مگر آن‌که بر اساس حقوق بین‌الملل متهم به ارتکاب به جرمی شده باشند؛

ط) تأکید بر اینکه متحدان راهبردی عربستان، همچون ایالات‌متحده و بریتانیا، نباید تنها نظاره‌گر این رویداد باشند، درحالی‌که مقام‌های سعودی قانون حقوق بشر را عامدانه مورد بی‌اعتنایی قرار می‌دهند و این‌که جامعه بین‌المللی نیز باید از هر اقدامی جهت ممانعت از استرداد غیرقانونی شهروندان ایغور به چین بهره گیرد؛[۳]

ی) اشاره به همچنین اقدام گزارشگران ویژه حقوق بشر سازمان ملل به امضاء بیانیه‌ای مبنی بر ابراز نگرانی در خصوص حبس دو شهروند ایغور توسط حکومت عربستان از ماه نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، بدون هرگونه توجیه حقوقی و همچنین قصد مقام‌های این کشور جهت استرداد آن‌ها به چین که در سال ۲۰۱۶ به دلیل قرار گرفتن در معرض خطر حبس خودسرانه و شکنجه از این کشور گریخته بودند؛

ک) اشاره به درخواست گزارشگران ویژه سازمان ملل از عربستان سعودی جهت پایبندی به تعهدات خود و امتناع از استرداد این افراد به کشورشان با توجه به هراس از قرار گرفتن آن‌ها در معرض موارد جدی نقض حقوق بشر؛[۴]

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان حقوق بشری القسط؛[۵] در روز سه‌شنبه ۹ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص کارزاری جهت روشنگری در زمینه تنوع قربانیان حقوق بشری در عربستان سعودی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام سازمان حقوق بشری القسط به راه‌اندازی کارزاری جدید در راستای حمایت از بسیاری از فعالان و شهروندان محبوس و به خاموشی واداشته شده در عربستان

---

[۳] گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:
https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/04/saudi-arabia-uyghur-girl-۱۳-among-four-facing-deportation-and-torture-in-china
https://b2n.ir/u41373

[۵] ALQST for Human Rights

سعودی، از طریق ارائه پرونده‌های آن‌ها، روشنگری در زمینه تنوع‌شان و درخواست جهت اِعمال فشار اضطراری و مجدد از سوی جامعه بین‌المللی به‌منظور آزادسازی بدون قید و شرط آن‌ها و بهره‌مندی‌شان از آزادی تمام و کمال؛

ب) اشاره به تلاش این کارزار جهت جلب نمودن توجهات به ماهیت بنیادین و سیستمیک موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی و چگونگی تأثیرگذاری این امر بر افراد بی‌شماری که به دلیل کنش‌گرایی در زمینه حقوق خود، حمایت از اصلاحات و یا تنها ارائه نظرات مخالف سیاسی و مذهبی محبوس شده و یا در صورت آزادی همچنان با محدودیت‌هایی مواجه هستند؛

ج) اشاره به اینکه عربستان سعودی برای حدود یکصد سال همواره سلطنتی مطلقه و فاقد هرگونه کنش‌گری سیاسی و آزادی‌های ناچیز بوده و این در حالی است که با روی کار آمدن ملک سلمان در سال ۲۰۱۵ و ولیعهدی محمد بن سلمان، در سال ۲۰۱۷ میلادی این وضعیت به گونه‌ای چشمگیر رو به وخامت نهاده است؛

د) گفتنی است که عربستان در حال حاضر فاقد هرگونه جامعه مدنی مستقل، آزادی بیان و آزادی تشکیل اجتماعات مسالمت‌آمیز و مشارکت سیاسی است و مقامات آن تمامی قدرت حاکمیت را حول خود متمرکز نموده و صداهای انتقادآمیز را به گونه‌ای خشونت‌بار سرکوب کرده‌اند؛

ه) اشاره به منجر شدن قتل هولناک جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار سعودی در سال ۲۰۱۸ میلادی و بازداشت و شکنجه ظالمانه زنان مدافع حقوق بشر این کشور، به اعتراض‌ها و فشارهای شدید بین‌المللی علیه رهبران عربستان سعودی در راستای بهبود سوابق تیره‌وتار حقوق بشری خود؛

و) اشاره به منجر شدن کارزارها و تبلیغات حول برگزاری اجلاس سران کشورهای گروه بیست در ریاض در سال ۲۰۲۰ میلادی، همچنین تغییر دولت در ایالات‌متحده در اوایل سال ۲۰۲۱ میلادی، به افزایش این فشارها و بروز برخی اصلاحات ظاهری و پذیرش برخی موارد، ازجمله آزادسازی مشروط شماری از زندانیان مشهور؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

ز) این در حالی است که پس از برگزاری اجلاس گروه ۲۰ و ناکارآمدی تعهد جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات‌متحده، جهت ایجاد تغییرات جدی در روابط دو کشور، مقام‌های سعودی بار دیگر الگوهای سرکوب خود را از سر گرفتند، به گونه‌ای که سال ۲۰۲۱ میلادی شاهد موج جدیدی از دستگیری‌های خودسرانه، محکومیت سخت‌گیرانه منتقدان مسالمت‌جو و اقدامات عامدانه در زمینه به مخاطره افکندن زندگی زندانیان سیاسی – عقیدتی بوده است؛

ح) اشاره به تمرکز کارزار جدید سازمان القسط بر روشنگری در زمینه تنوع قربانیان خشم مقام‌های سعودی که شامل روزنامه‌نگاران، دانشگاهیان، اندیشمندان مذهبی، مدیران تجاری و حتی اعضای خانواده سلطنتی می‌شود؛

ط) اشاره به همچنین اقدام این کارزار به بررسی موارد نقض سیستمیکی که قربانیان به‌طور معمول در معرض آن قرار می‌گیرند، ازجمله حبس خودسرانه و نقض حقوق‌شان در زمینه برخورداری از محاکمه عادلانه؛

ی) اشاره به اینکه برخی از قربانیان حدود ۱۰ سال پیش مورد پیگرد قرار گرفته و همچنان در حبس به سر می‌برند، ازجمله طلایه‌داران جنبش حقوق بشری در این کشور، همچون اعضاء کانون حقوق مدنی و سیاسی سعودی: این در حالی است که برخی دیگر نیز که به تازگی به‌طور خودسرانه دستگیر شده‌اند، همچنان بدون تفهیم اتهام در حبس به سر برده یا با محاکمه‌های طولانی‌مدت مواجه‌اند؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

ک) اشاره به مواجهه زندانیان با رفتارهای بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز، ازجمله بی‌اعتنایی‌های عامدانه پزشکی و اداری – که منجر به مرگ برخی از آن‌ها بر اثر بی‌توجهی یا از روی عمد شده است – همچنین استفاده مکرر مقام‌ها از ناپدیدسازی‌های قهری؛

ل) اشاره به آزاد شدن برخی از زندانیان عقیدتی – سیاسی پس از اِعمال فشارهای بین‌المللی، یا به‌صورت موقت و یا در ادامه تکمیل دوران محکومیت خود که این آزادی نیز با شرایط سخت‌گیرانه‌ای همچون، اِعمال ممنوعیت‌های خودسرانه بر سفر، اشتغال و فعالیت در شبکه‌های اجتماعی همراه است؛

م) گفتنی است که موارد فوق‌الذکر واقعیت حقوق بشری عربستان را به تصویر می‌کشد و جامعه بین‌المللی نباید فریب گفتمان مقامات این کشور در زمینه اِعمال اصلاحات و تبلیغات دستگاه روابط عمومی آن را بخورد – دستگاهی که در تلاش برای سرپوش نهادن بر چهره کشور و معرفی آن به‌عنوان کانون پیشروی فناوری یا مقصد گردشگری تجملاتی و جذب رویدادهای عظیم ورزشی و تفریحی است – بلکه در عوض باید از کنشگران اصلاحات در این کشور، ازجمله مدافعان حقوق بشر، حامیان اصلاحات و منتقدان مسالمت‌جو حمایت کرده و خواستار آزادی بی‌درنگ و بدون قید و شرط آن‌ها شود؛[۶]

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی – سعودی برای حقوق بشر،[۷] در روز سه‌شنبه ۹ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص درخواست گزارشگران ویژه سازمان ملل از عربستان سعودی جهت متوقف ساختن اعدام دو شهروند بحرینی، ضمن تأکید بر نگرانی‌ها در زمینه قانون مبارزه با تروریسم در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام گزارشگران ویژه سازمان ملل، در روز ۲۲ ژانویه سال ۲۰۲۲ میلادی، به ارسال نامه‌ای به پادشاهی عربستان سعودی، مبنی بر درخواست از حکومت این کشور جهت متوقف ساختن بی‌درنگ اعدام جعفر سلطان[۸] و صادق ثامر[۹] و اعلام این نظر که بر اساس داده‌های به دست آمده در رابطه با این پرونده، اعدام آن‌ها خودسرانه به شمار می‌آید؛

ب) اشاره به مفاد این نامه مبنی بر دستگیر شدن سلطان و ثامر در ماه مه سال ۲۰۱۵ میلادی، در پل ملک فهد و مواجهه آن‌ها با اتهامات متعدد، ازجمله مشارکت در تظاهرات در بحرین، مشارکت در ایجاد نهادی تروریستی، آموزش دیدن در اردوگاه‌های خارجی باهدف بی‌ثبات‌سازی امنیت در عربستان و بحرین و قاچاق مواد منفجره؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

---

[۶] گزارش سازمان حقوق بشری القسط. قابل بازیابی در لینک:
https://www.alqst.org/en/post/alqst-announces-new-campaign-highlighting-the-diversity-of-saudi-human-rights-victims

[۷] European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR)

[۸] Jaafar Sultan

[۹] Sadiq Thamer

ج) اشاره به ناپدیدشدگی ثامر و سلطان برای چندین ماه متوالی و آگاهی یافتن خانواده‌هایشان از دستگیری آن‌ها از طریق رسانه‌های داخلی؛

د) اشاره به تأیید اطلاعات به دست آمده مبنی بر قرار گرفتن این دو زندانی در معرض شکنجه، ازجمله حبس در سلول انفرادی برای ماه‌های متمادی و ناگزیر شدنشان به امضای اعترافات اجباری: این در حالی بود که آن‌ها تا پس از آغاز محاکمه‌شان از ارتباط با وکیل نیز محروم ماندند؛

ه) اشاره به محکومیت سلطان و ثامر به اعدام، در روز ۷ اکتبر سال ۲۰۲۱ میلادی، توسط دادگاه کیفری ویژه عربستان و بر اساس قانون مبارزه با جرائم و تأمین مالی تروریسم و قانون مبارزه با تروریسم: گفتنی است که این احکام در روز ۱۱ ژانویه سال ۲۰۲۲ میلادی مورد تأیید دادگاه تجدیدنظرخواهی قرار گرفته به و دیوان عالی ارجاع داده شده است و احتمال دارد که به زودی به اجرا درآید؛

و) اشاره به ابراز نگرانی گزارشگران ویژه در زمینه اطلاعات به دست آمده مبنی بر محکومیت سلطان و ثامر به اعدام بدون طی فرآیند صحیح حقوقی و برگزاری محاکمه عادلانه، با توجه به عدم وجود امکان لازم برای آن‌ها جهت تماس با وکیل در پی دستگیری خود و یا توسل به راهکاری در راستای به چالش کشیدن حبس‌شان به لحاظ قانونی؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

ز) اشاره به همچنین قرار گرفتن آن‌ها در معرض شکنجه و سوءرفتار و اعترافات اخذ شده تحت شکنجه، در تغایر با کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز که عربستان سعودی در سال ۱۹۹۷ میلادی آن را به تصویب رسانده است؛

ح) اشاره به نگرانی‌های گزارشگران ویژه سازمان ملل در نامه پیشین خود در رابطه با قانون مبارزه با تروریسم در عربستان سعودی، با توجه به اینکه این قانون شامل مجموعه گسترده‌ای از تدابیر سخت‌گیرانه و غالباً ناسازگار با حقوق بشر می‌شود، ازجمله:

– امکان حبس متهمان در سلول انفرادی برای دوره‌های زمانی تا ۹۰ روز؛

– امکان حبس پیش از محاکمه متهمان برای مدت زمان تا یک سال؛

– اِعمال محدودیت‌هایی در زمینه حق برقراری تماس با وکیل و سایر موازین یک محاکمه عادلانه؛

ط) اشاره به تأکید گزارشگران ویژه بر ضرورت رعایت «اصل قطعیت حقوقی» که مستلزم این است که قوانین کیفری به اندازه کافی دقیق بوده تا مشخص شود که کدام رفتارها، به مثابه جرائم کیفری به شمار آمده و مجازات آن‌ها چه خواهد بود؛

ی) اشاره به همچنین تأکید گزارشگران ویژه بر اهمیت انطباق تعریف تروریسم در قوانین داخلی با موازین بین‌المللی و ضرورت تناسب محکومیت و مجازات تعیین شده با جرم صورت گرفته؛

ک) اشاره به حق قربانیان شکنجه و دیگر سوءرفتارها در زمینه تنظیم شکایت در رابطه با رفتارهایی که در دوران حبس با آن مواجه شده‌اند و ضرورت مورد پیگیری قرار گرفتن بی‌درنگ این‌گونه اتهامات توسط انجام تحقیقات بی‌طرفانه و جامع از سوی نهادی مستقل؛[۱]

٤– صدور بیانیه از سوی سازمان اروپایی – سعودی برای حقوق بشر و سازمان حقوق بشری رپریو،[۱۱] در روز چهارشنبه ۳ فروردین‌ماه ۱٤۰۱، در شورای حقوق بشر سازمان ملل، در خصوص به شمار آوردن اعدام‌های اجرا شده در عربستان سعودی به مثابه بی‌اعتنایی این کشور به تعهدات خود. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به به‌شمار آوردن اقدام عربستان سعودی به اعدام دسته‌جمعی ۸۱ تن از شهروندان خود در روز ۱۲ مارس سال جاری میلادی، به‌عنوان بی‌اعتنایی آشکارای این کشور به حقوق بین‌الملل و تمامی تعهدات و الزامات خود؛

ب) اشاره به حاکی بودن مستندسازی برخی از پرونده‌های این اعدام‌ها از فقدان شرایط عدالت در آن‌ها و قرار گرفتن اعدام‌شدگان در معرض شکنجه و محرومیت از دفاع لازم از

---

[۱۰] گزارش سازمان اروپایی – سعودی برای حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:
https://b2n.ir/q49757

[۱۱] Reprieve

خود: این در حالی است که بسیاری از این افراد به دلیل اتهاماتی که جدی به شمار نمی‌آمده اعدام شدند؛

ج) اشاره به وجود مواردی در میان اعدام‌شدگان اخیر که گزارشگران ویژه حقوق بشر سازمان ملل آن‌ها را در نامه‌های خود به دولت سعودی مورد خطاب قرار داده و موارد نقضی که این زندانیان با آن مواجه شده را متذکر شده بودند، ازجمله قرار گرفتن در معرض شکنجه، سوءرفتار و حبس خودسرانه؛

د) اشاره به اینکه چندین تن از قربانیان اعدام‌های دسته‌جمعی اخیر و پیشین از مشارکت‌کنندگان در تظاهرات و یا کودک بوده‌اند؛

ه) اشاره به همچنین حاکی بودن این اقدام عربستان سعودی از اینکه این کشور بر خلاف تعهدات رسمی خود، همچنان به اجرای اعدام‌های خودسرانه تداوم می‌بخشد: این در حالی است که ده‌ها تن دیگر از شهروندان آن در معرض اعدام قرار دارند، ازجمله دست‌کم ۵ کودک و زندانی عقیدتی – سیاسی، همچون شیخ حسن المالکی[۱۲] و شیخ سلمان العوده؛[۱۳]

و) تأکید بر ضرورت اتخاذ موضعی قاطعانه از سوی شورای حقوق بشر و سازوکارهای آن در قبال بی‌اعتنایی عربستان در برابر تعهدات خود، به‌ویژه کنوانسیون منع شکنجه و کنوانسیون حقوق کودک که ناکارآمدی تبلیغات رسمی حکومت این کشور را به اثبات رسانده و نمایانگر سخنرانی‌های دروغین آن در این شورا در سال‌های گذشته است؛[۱۴]

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

۵- انتشار گزارش از سوی مرکز اروپا برای دموکراسی و حقوق بشر،[۱۵] در روز دوشنبه اول فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص ضرورت اقدام اتحادیه اروپا به مسئول به شمار

---

[۱۲] Šheikh Hassan al-Maliki
[۱۳] Šheikh Salman al-Awda
[۱۴] بیانیه سازمان اروپایی – سعودی برای حقوق بشر و سازمان حقوق بشری رپریو. قابل بازیابی در لینک:
https://b2n.ir/e54280
[۱۵] European Centre for Democracy and Human Rights (ECDHR)

آوردن عربستان سعودی در قبال موارد نقض حقوق بشر. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به کسب رتبه هفتم از میان ۱۰۰ کشور از سوی عربستان سعودی در زمینه آزادی بیان، بر اساس شاخص تعیین شده توسط خانه آزادی که نمایانگر رو به خامت نهادن شدید وضعیت آزادی بیان در این کشور است؛

ب) اشاره به تضمین آزادی بیان و مطبوعات در قانون اساسی عربستان و درعین‌حال، اقدام این کشور از سال ۲۰۱۱ میلادی، به تحدید شدید فضای تعامل مدنی و سرکوب خشونت‌بار هرگونه ادعای مبتنی بر حمایت از حقوق بشر و دموکراسی که از زمان انتصاب محمد بن سلمان، در سال ۲۰۱۷ میلادی به‌عنوان ولیعهد کشور، رو به وخامت نهاده و در واقع عربستان تبدیل به حکومتی پلیسی شده که هیچ‌گونه انتقادی را بر نمی‌تابد؛

ج) اشاره به اقدامات مقام‌های سعودی در راستای سرکوب کارآمد صداهای مخالف، ازجمله:

– اِعمال نظارت شدید بر رسانه‌های گروهی؛

– تحت مالکیت قرار دادن اکثر روزنامه‌ها و کانال‌های تلویزیونی و رادیویی و نفوذ گسترده در رسانه‌های خصوصی؛

– اِعمال ممنوعیت در رابطه با تمامی محتواهای انتقادآمیز از خانواده سلطنتی و حکومت و همچنین هرگونه محتوای تهدیدآمیز برای ثبات اجتماعی، هرزه‌نگاری‌ها و محتواهای به‌شدت خشونت‌بار و یا توهین‌آمیز در قبال دین اسلام؛

– اِعمال نظارت شدید بر فضای مجازی و نفوذ در آنکه نهایتاً منجر به مورد هدف قرار گرفتن و دستگیری کاربران شده و فعالان فضای مجازی را مورد آزار و اذیت و حمله حامیان حکومت قرار می‌دهد؛

– مورد هدف قرار دادن نه تنها روزنامه‌نگاران بر اساس جرائم ابهام‌آمیز، بلکه تحدید شدید آزادی در دانشگاه‌ها از طریق نظارت بر کلاس‌ها جهت حصول اطمینان از پیروی

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

اساتید از برنامه‌های آموزشی تعیین شده و اِعمال ممنوعیت در رابطه با تدریس فلسفه سکولار و یا مباحث دینی به جز دین اسلام؛

– مورد هدف قرار دادن مدافعان حقوق بشر، اصلاح‌طلبان، روزنامه‌نگاران و مخالفان و به شمار آوردن آن‌ها به‌عنوان دشمن حکومت و کشور با بهره‌گیری از قانون مبهم و به‌شدت گسترده مبارزه با تروریسم و قانون مبارزه با جرائم سایبری، به‌منظور سرکوب شدید آن‌ها و متوقف ساختن فعالیت‌های صلح‌آمیزشان؛

– در اختیار داشتن امکان نقض فرآیندهای کیفری، ازجمله حق برخورداری از روند صحیح حقوقی، محاکمه عادلانه و مشاوره حقوقی با تکیه بر عدم استقلال قوه قضائیه که مخالفان سیاسی را در معرض بازجویی‌های طاقت‌فرسا، شکنجه و سوءرفتار و اخذ اعترافات اجباری قرار می‌دهد؛

– مورد هدف قرار دادن خشونت‌بار زنان مدافع حقوق بشر، ازجمله حبس خودسرانه فعالان سرشناس زن از سال ۲۰۱۸ میلادی، به دلیل حمایت از لغو ممنوعیت رانندگی و نظام قیومیت مردسالارانه؛

– آزاد کردن برخی از فعالان زن و درعین‌حال تحدید آن‌ها از طریق اِعمال ممنوعیت‌های سفری و تداوم اتهامات‌شان به ارتکاب به جرائم ادعایی تروریستی، ازجمله لجین الهذلول و نوف عبدالعزیز که در ماه فوریه سال ۲۰۲۱ میلادی آزاد شدند، پس‌ازآن که در معرض شکنجه، خشونت جنسی و سوءرفتار قرار گرفته و به ضمانت‌ها و راهکارهای حقوقی لازم دسترسی نیافتند؛

د) اشاره به کاهش ۸۵ درصدی استفاده از مجازات اعدام، پس از اقدام عربستان سعودی به اعدام ۱۸۵ تن در سال ۲۰۱۹ میلادی و درعین‌حال افزایش مجدد این روند در سال ۲۰۲۱ با اعدام حدود ٤٠ تن از ماه ژانویه تا ژوئیه این سال و مواجهه سال ۲۰۲۲ میلادی با تشدید نگران‌کننده روند مزبور، با توجه به اعدام ۹۲ تن از آغاز سال تاکنون که ۸۱ تن از آن‌ها در ماه مارس سال جاری به‌طور دسته‌جمعی اعدام شدند که بزرگترین اعدام دسته‌جمعی در تاریخ معاصر عربستان به شمار می‌آید؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

ه) اشاره به ارجاع قانونی بودن این‌گونه مجازات‌های بی‌رحمانه از سوی دولت سعودی به قواعد و دستورات شریعت؛

و) اشاره به عدم مصونیت کودکان از چنین مجازات‌های غیرانسانی و غیرقانونی، به‌عنوان‌مثال اعدام مصطفی الدرویش در روز ۱۵ ژوئن سال ۲۰۲۱ میلادی، به دلیل مشارکت ادعایی در تظاهرات اعتراضی در سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ میلادی – «جرمی» که احتمالاً در دوران کودکی به آن مرتکب شده است؛

ز) اشاره به اقدام پارلمان اروپا، در ماه ژوئیه سال ۲۰۲۱ میلادی، به صدور قطعنامه‌ای اضطراری مبنی بر محکومیت اعدام مصطفی الدرویش و درخواست از پادشاهی عربستان سعودی جهت تغییر بی‌درنگ احکام تمام کودکانی که در آستانه اعدام قرار دارند، با توجه به تعهدات این کشور بر اساس کنوانسیون حقوق کودک؛

ح) تأکید بر ضرورت اقدام عربستان به بررسی مجدد پرونده‌های تمامی زندانیانی که در حال حاضر در آستانه اعدام قرار دارند، باهدف تخفیف مجازات آن‌ها و یا برگزاری محاکمه جدید و عادلانه که در آن حکم اعدام برای‌شان صادر نشود؛

ط) اشاره به اقدام پارلمان اروپا به محکوم کردن آشکارای نظام سیاسی غیردموکراتیک سعودی که در آن مخالفان، روزنامه‌نگاران و فعالان به‌شدت و به گونه‌ای خشونت‌آمیز سرکوب می‌شوند؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

ی) اشاره به انجام نخستین دور از گفتگوهای حقوق بشری میان اتحادیه اروپا و عربستان سعودی، در ماه سپتامبر سال ۲۰۲۱ میلادی که در آن، این اتحادیه بر نگرانی‌های خود در زمینه موارد نقض سیستماتیک حقوق بشر در این کشور، ازجمله استفاده شرم‌آور از شکنجه و حکم اعدام جهت مجازات مدافعان حقوق بشر به دلیل کنش‌گرایی‌های صلح‌آمیزشان تأکید نمود؛

ک) اشاره به درخواست پارلمان اروپا از مقام‌های سعودی جهت آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط تمامی مدافعان حقوق بشر، مدافعان حقوق زنان، منتقدان مسالمت‌جو و فعالان محبوس در زندان‌های این کشور؛

ل) گفتنی است که اگر چه گفتگوهای حقوق بشری عربستان و اتحادیه اروپا گامی آغازین و مثبت به شمار می‌آید، اما پارلمان اروپا همچنان باید با اولویت بخشیدن به حقوق بشر بر منافع ملی کشورهای عضو این نهاد، از مسئول به شمار آوردن عربستان در قبال جرائم مرتکب شده توسط این کشور حمایت نماید.[۱۶]

***بحرین**

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری – تحلیلی میدل ایست آی، در روز چهارشنبه ۱۷ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص ابراز نگرانی کارشناسان سازمان ملل در زمینه سوءاستفاده از عبدالجلیل السنکیس،[۱۷]استاد دانشگاه زندانی در بحرین. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ابراز نگرانی کارشناسان سازمان ملل در زمینه رو به وخامت نهادن وضعیت سلامتی عبدالجلیل السنکیس، استاد دانشگاه زندانی که دست به اعتصاب غذا زده است؛

ب) گفتنی است که عبدالجلیل السنکیس مدیر و سخنگوی دفتر حقوق بشر جنبش حق برای آزادی‌های مدنی و دموکراسی بوده که از سال ۲۰۱۱ میلادی و هم‌زمان با محکومیتش به تحمل حبس ابد، به اتهام ارتکاب به جرائم تروریستی در زندان به سر برده است؛

ج) اشاره به مبادرت ورزیدن او به اعتصاب غذا از ماه ژوئیه سال ۲۰۲۱ میلادی پس از مصادره کارهای پژوهشی وی از سلولش در زندان جو در شرق بحرین؛

د) اشاره به ابتلاء السنکیس به سندرم پس از فلج اطفال و نیاز او به عصا یا صندلی چرخدار برای حرکت: گفتنی است که بر اساس نامه ارسال شده از سوی ۳ گزارشگر ویژه سازمان ملل به دولت بحرین وضعیت سلامتی وی پس از بیش از ۲۷۰ روز اعتصاب غذا به‌شدت رو به وخامت نهاده است؛

---

[۱۶] گزارش مرکز اروپا برای دموکراسی و حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:
https://www.ecdhr.org/?p=1489

[۱۷] Abduljalil al-Singace

ه) اشاره به تأکید مجدد گزارشگران ویژه سازمان ملل بر نگرانی‌های جدی خود در زمینه وضعیت سلامتی آقای سنکیس و مصادره کارهای پژوهشی او، همچنین ابراز نگرانی در زمینه تعلیق ادعایی تماس‌های ویدئویی وی با خانواده‌اش؛

و) اشاره به تأکید کارشناسان سازمان ملل بر اینکه آقای سنکیس تنها به دلیل حمایت مشروع و مسالمت‌آمیز و احترام به حقوق بشر محبوس شده است؛

ز) اشاره به اقدام پادشاهی سنی‌مذهب بحرین به سرکوب گسترده گروه‌های مخالف و فعالان حقوق بشر از آغاز خیزش‌های بهار عربی در سال ۲۰۱۱ میلادی که هزاران تن از تظاهرات‌کنندگان دموکراسی‌خواه در آن مشارکت نمودند؛

ح) اشاره به به‌شمار آوردن سنکیس به‌عنوان یکی از ۱۳ معترض مخالف حکومت که در پی این خیزش‌ها دستگیر و محکوم به اتهاماتی چون، ایجاد گروه‌های تروریستی در راستای براندازی نظام شد؛

ط) اشاره به اقدام حکومت بحرین از آن زمان به غیرقانونی اعلام کردن احزاب مخالف و دستگیری ده‌ها تن از فعالان کشور که انتقادهای بین‌المللی را به همراه داشته است؛

ی) اشاره به پاسخ دولت بحرین به نامه گزارشگران ویژه سازمان ملل مبنی بر عدم مصادره کارهای پژوهشی السنکیس بلکه نگاهداری آن به همراه سایر متعلقات وی در انباری در مرکز اصلاح و بازپروری، با توجه به اینکه او قصد قاچاق این پژوهش به خارج از زندان و انتشار آن را داشته که متناقض با موازین کیفری است؛[۱۸]

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز جمعه ۱۲ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص قرار داشتن مدافع حقوق بشر بحرینی در معرض خطر نابینایی به دلیل محرومیت از مراقبت‌های درمانی و پزشکی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

---

[۱۸] گزارش پایگاه خبری – تحلیلی میدل ایست آی. قابل بازیابی در لینک:

https://www.middleeasteye.net/news/bahrain-singace-imprisoned-academic-abuse-concerns-un-experts-raise

الف) اشاره به واکنش لین معلوف[۱۹] معاونت بین‌الملل منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان عفو بین‌الملل، در قبال اخبار مربوط به محرومیت عبدالهادی الخواجه[۲۰] از مراقبت‌های درمانی- مدافع حقوق بشر بحرینی که به ناحق در ۱۱ سال گذشته در حبس به سر برده است؛

ب) اشاره به ابراز نگرانی شدید این مقام سازمان عفو بین‌الملل در رابطه با سلامتی عبدالهادی الخواجه که بنا بر اظهارات دختر وی به‌رغم ابتلاء به بیماری آب‌سیاه که می‌تواند منجر به نابینایی شود، از درمان‌های پزشکی لازم محروم مانده است: گفتنی است که بر این اساس وی به دلیل قرار گرفتن در معرض آسیب‌هایی ناشی از اِعمال شکنجه در سال ۲۰۱۱ میلادی به این بیماری مبتلا شده است؛

ج) اشاره به به‌شمار آوردن این اقدام مقام‌های بحرینی به‌عنوان جدیدترین نمود بی‌رحمی آن‌ها که از سابقه گسترده‌ای در زمینه اِعمال بی‌اعتنایی‌های پزشکی در قبال زندانیان برخوردارند؛

د) اشاره به درخواست از مقام‌های بحرین جهت حصول اطمینان بی‌درنگ از برخورداری الخواجه از درمان‌ها و مراقبت‌های پزشکی لازم و خاطرنشان کردن این نکته به آن‌ها که بی‌اعتنایی پزشکی می‌تواند مصداق نقض حق بر سلامت به شمار آید؛

ه) اشاره به اقدام عبدالهادی الخواجه، در روز ۱۶ فوریه سال ۲۰۲۲ میلادی، به ایستادن در حیاط زندان و سر دادن شعارهایی در راستای همبستگی با فلسطینیان، هم‌زمان با دیدار نفتالی بنت، نخست‌وزیر رژیم اسرائیل از بحرین: گفتنی است که به گمان دختر این مدافع حقوق بشر، قطع درمان‌های پزشکی وی در راستای تلافی این رویداد انجام پذیرفته است؛

و) لازم به یادآوری است که عبدالهادی الخواجه در زمره گروهی از رهبران و فعالان مخالف حکومت بحرین به شمار می‌آمده که در بهار سال ۲۰۱۱ میلادی تنها به دلیل مشارکت در اعتراضات صلح‌آمیز دستگیر شد؛

---

[۱] Lynn Maalouf
[۲] Abdulhadi Al-Khawaja

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

ز) گفتنی است که دستگیری خشونت‌آمیز وی توسط نیروهای امنیتی به شکسته شدن فک او انجامید و وی در دوران حبس همچنین در معرض دیگر شکنجه‌های جسمی، روحی و جنسی قرار گرفت؛[۲۱]

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری بحرین میرور، در روز چهارشنبه ۱۰ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص امکان‌ناپذیری ابراز نظر برای فعالان بحرینی و ناگزیر شدن آن‌ها به خودسانسوری به دلیل سرکوب‌های متداوم. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به انتشار گزارش از سوی انجمن مطبوعات بحرین مبنی بر امکان‌ناپذیری ابراز نظر و تعیین مواضع در زمینه امور داخلی کشور برای مخالفان، فعالان جامعه مدنی و افرادی که بر اساس قانون انزوای سیاسی از مشارکت در فعالیت‌های مدنی و سیاسی منع شده‌اند، مگر در قالب اظهارات مبهم و به‌صورت غیرمستقیم؛

ب) اشاره به اقدام دادستانی عمومی بحرین به تکیه بر اتهاماتی، چون ممانعت از برقراری صلح و تهدید امنیت کشور، نفرت‌پراکنی علیه نظام پادشاهی، اهانت به یک فرقه، اهانت به وزارت کشور، اهانت به قوه قضائیه و اتهامات دیگر، از سال ۲۰۱۱ میلادی، در راستای هدف قرار دادن فعالان جامعه مدنی، مخالفان و روزنامه‌نگاران در این کشور که منجر به افول آزادی بیان و عقیده و آزادی مطبوعات در آن شده است؛

ج) اشاره به اقدامات مقام‌های بحرینی در این زمینه، ازجمله سرکوب ابراز نظرهای صلح‌آمیز انتشار یافته در فضای مجازی، مورد پیگرد قرار دادن منتقدان، ایجاد فضای ارعاب و کاستن از صداهای مخالف، همچنین ناگزیر کردن روزنامه‌نگاران و سازمان‌های مدنی فعال در داخل کشور به نظارت بر خود، به‌ویژه به‌منظور اجتناب از دستگیری، مورد تحقیق قرار گرفتن، تعطیل شدن رسانه، لغو مجوز و اِعمال محدودیت‌های دیگر؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

[۲۱] گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:
https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/04/bahrain-human-rights-defender-at-risk-of-blindness-due-to-denial-of-medical-care

د) اشاره به اظهارات فیلیپ لوتر[۲۲] مدیر بخش پژوهش‌های منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر استفاده حکومت بحرین از مجموعه‌ای از ابزارهای سرکوب، ازجمله آزار و اذیت، حبس‌های خودسرانه و شکنجه در راستای سرکوب جامعه مدنیِ سابقاً پویای این کشور و تنزل آن به تک صداهایی که همچنان شهامت سخن گفتن دارند؛

ه) اشاره به محکومیت فعالان جامعه مدنی به تحمل ۵ سال حبس به دلیل انتقاد از جنگ یمن و همچنین محکومیت سایرین به تحمل حبس به دلیل انتشار توئیت‌های در رابطه با اتهامات مربوط به اِعمال شکنجه در زندان‌های این کشور؛

و) اشاره به اقدام مقام‌های بحرین به تعطیل کردن روزنامه الوَسَط، تنها روزنامه مستقل کشور، در سال ۲۰۱۷ میلادی و باقی گذاردن تنها صدای حاکمیت از طریق انتشار ۵ روزنامه‌ای که بخشی از آن‌ها در مالکیت اعضاء خانواده سلطنتی قرار دارد و رادیو و تلویزیون رسمی که همگی رسانه‌های تک‌صدایی هستند: گفتنی است که روزنامه‌نگارانی که در این نهادها مشغول به کار هستند نیز به‌منظور حفظ شغل خود باید پایبند به خطوط تعیین شده از سوی سردبیری سیاسی باشند؛

ز) اشاره به لغو مجوزهای شغلی اکثریت گزارشگران خبرگزاری‌های بین‌المللی در فاصله سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ میلادی و فقدان مبنای حرفه‌ای جهت لغو یا ارائه مجوز به گزارشگران و خبرنگاران بین‌المللی: گفتنی است که خبرنگارانی که همچنان از مجوز لازم برای فعالیت در این کشور برخوردارند، به‌منظور حفظ شغل خود ناگزیر به خودسانسوری می‌شوند؛

ح) اشاره به پیچیده شدن درخواست روادید بحرین برای روزنامه‌نگاران خارجی که برخی مواقع به دلیل دشواری‌ها و پیچیدگی‌های این روند و کنترل مقامات کشور بر جزئیات موضوعات گزارش‌های‌شان و یا افرادی که ملاقات می‌کنند و حتی رفت و آمدهای‌شان، از اقدام به دریافت روادید و سفر به این کشور طفره می‌روند؛

---

[۲۲] Philip Luther

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

ط) اشاره به هراس روزنامه‌نگاران و فعالانی که به اجبار یا خودخواسته در خارج از کشور به سر می‌برند، از مورد هدف قرار گرفتن خانواده‌هایشان در بحرین و مواجهه با اقدام‌های تلافی‌جویانه حکومت در صورت انتقاد گزنده آن‌ها از مقام‌های بحرینی یا افشاءگری‌شان در زمینه موضوعاتی که خطر قرمز مقام‌های کشور به شمار می‌آید؛

ی) گفتنی است که بحرین به دلایل فوق‌الذکر از میان ۱۸۰ کشور نام برده شده در فهرست شاخص آزادی مطبوعات در سال ۲۰۲۱ میلادی که توسط سازمان گزارشگران بدون مرز انتشار یافته، در زمره ۱۲ کشور انتهایی قرار دارد، همان‌گونه که شایسته آن است؛[۲۳]

٤- انتشار گزارش از سوی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین؛[۲٤]در روز چهارشنبه ۱۰ فروردین‌ماه ۱٤۰۱، در خصوص درخواست کنگره آمریکا از وزارت خارجه این کشور جهت ارائه گزارش در زمینه وضعیت زندانیان سیاسی در بحرین. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات‌متحده، به امضای قانونی مبنی بر درخواست جهت ارائه گزارش از سوی وزارت خارجه این کشور در زمینه اقدامات آن در راستای آزادی زندانیان سیاسی در بحرین به کمیته تخصیص بودجه کنگره که از حمایت هر دو حزب این کشور برخوردار است؛

ب) اشاره به ارائه این درخواست ابتدا از سوی کمیته تخصیص مجلس سنای آمریکا که در آن وزارت خارجه را ترغیب به اولویت بخشیدن به همکاری با دولت بحرین در زمینه انجام پیشرفت‌های معنادار در راستای ایجاد نهادهای دموکراتیک در این کشور و مسئول به شمار آوردن عاملان موارد نقض حقوق بشر در نیروهای مسلح و وزارت کشور نموده است؛

ج) اشاره به انجام این اقدام پیش از برگزاری انتخابات پارلمانی که قرار است در ماه نوامبر سال ۲۰۲۲ میلادی در بحرین برگزار شود؛

---

[۲۳] گزارش پایگاه خبری بحرین میرور. قابل بازیابی در لینک:
http://www.bahrainmirror.com/en/news/61369.html

[۲٤] Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB)

د) گفتنی است که آخرین انتخابات پارلمانی در این کشور که در سال ۲۰۱۸ میلادی برگزار شد، انتخاباتی غیردموکراتیک، غیرآزاد و غیرمنصفانه بود و دولت بحرین از حضور ناظران بین‌المللی جهت نظارت بر آن امتناع ورزید؛

ه) اشاره به اظهارات حسین عبدا...، مدیر اجرایی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین، مبنی بر امکان‌ناپذیری برگزاری انتخاباتی آزاد و عادلانه در بحرین در حال حاضر با توجه به شرایط این کشور و اینکه مادامی که بی‌درنگ بهبودی در شرایط بحرین حاصل نشود، انتخابات سال ۲۰۲۲ میلادی نیز مجدداً انتخاباتی ساختگی از سوی دولت این کشور برای مردم آن خواهد بود و هرگونه نمود دموکراسی در این کشور پایان خواهد یافت؛

و) اشاره به اقدام سازمان‌های مستقل ناظر بر حقوق بشر و وزارت خارجه ایالات‌متحده به تهیه فهرستی بلندبالا از موارد نقض فاحش حقوق بشر و اقدامات غیردموکراتیک حکومت بحرین، ازجمله:

– حبس رهبران سیاسی مخالف؛

– ممنوعیت فعالیت احزاب مخالف؛

– انحلال رسانه‌های آزاد؛

– سرکوب شدید آزادی بیان و برگزاری اجتماعات – ازجمله اظهارات انتشار یافته در شبکه اجتماعی توئیتر؛

– ضرورت تأیید نامزدهای انتخابات از سوی دولت؛

– تداوم اِعمال شکنجه و حبس خودسرانه؛

ز) اشاره به درخواست‌های مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین از دولت بحرین جهت برگزاری انتخابات آزاد در این کشور، ازجمله:

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

– آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی، ازجمله حسن مشیمع[۲۵] رهبر حزب مخالف، عبدالهادی الخواجه، مدافع حقوق بشر و دکتر عبدالجلیل السنکیس، استاد دانشگاه؛

– عفو تمامی زندانیان سیاسی که بر اساس برنامه حبس جایگزین آزاد شده‌اند و رفع تمامی محدودیت‌های اِعمال شده بر حقوق مدنی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی؛

– فراهم آوردن امکان فعالیت احزاب مخالف بدون هرگونه پیش‌شرط، ازجمله احزابی که در حال حاضر از هرگونه فعالیت منع شده‌اند؛

– آغاز گفتگوی معنادار با مخالفان سیاسی در زمینه ارتقاء نهادهای دموکراتیک در بحرین؛

– عدم تعیین پیش‌شرط برای نامزدهای انتخابات پارلمانی و عدم مداخله دولت در مراحل گزینش و تأیید نامزدها؛

– فراهم آوردن امکان فعالیت رسانه‌های آزاد و رفع محدودیت از آزادی بیان، ازجمله در شبکه‌های اجتماعی و صدور مجوز برای برگزاری تجمعات مسالمت‌آمیز؛

– فراهم آوردن امکان نظارت ناظران بین‌المللی مستقل بر انتخابات؛

ح) اشاره به اینکه در ده یا ۱۵ سال گذشته، دولت بحرین هیچ تمایلی به تغییر مسیر خود از حاکمیت خودکامه به سوی دموکراسی نشان نداده و با توجه به فرا رسیدن زمان انتخابات فرصت لازم برای این امر فراهم آمده است؛[۲۶]

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

۵– صدور بیانیه کتبی از سوی مرکز بازپروری خیام برای قربانیان شکنجه[۲۷] – مستقر در وین، اتریش – و مجمع حقوق بشر بحرین، در روز پنج‌شنبه ٤ فروردین‌ماه ١٤٠١، در شورای حقوق بشر سازمان ملل، در خصوص موارد نقض حقوق بشر و دستگیری‌های

---

[۲۵] Hasan Mushaima

[۲۶] گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین. قابل بازیابی در لینک:
https://www.adhrb.org/2022/03/us-congress-calls-for-report-from-state-department-on-political-prisoners-in-bahrain

[۲۷] Khiam Rehabilitation Center for Victims of Torture

خودسرانه در بحرین از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۱ میلادی. برخی از محورهای این بیانیه عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام مقام‌های بحرینی به انجام ۲۰۰٦۸ مورد دستگیری از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۱ میلادی، در رابطه با اعتراض‌های مردمی بر پا شده در ماه فوریه سال ۲۰۱۱؛

ب) اشاره به خودسرانه به شمار آمدن اکثر دستگیری‌های گزارش شده بر اساس مقوله‌بندی کارگروه حبس خودسرانه سازمان ملل، ازجمله محرومیت از آزادی بیان و مشارکت در اجتماعات و عدم رعایت موازین بین‌المللی در رابطه با برگزاری دادگاه‌های عادلانه – دستگیری‌هایی که بر مبنای شهادت قربانیان یا خانواده‌هایشان و یا بر اساس اسناد و مدارک به دست آمده به ثبت رسیده‌اند؛

ج) گفتنی است که مقام‌های بحرین بسیاری از این زندانیان را به دلایل مختلف، ازجمله به پایان رسیدن زمان محکومیت‌شان آزاد کرده‌اند؛

د) اشاره به نتایج تحقیقات انجام شده در زمینه دستگیری‌های خودسرانه در فاصله سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۱ میلادی، که متمرکز بر این استان‌ها است:

– ۷۲۷۵ مورد در استان پایتخت بحرین، مشتمل بر ٦۳۹٦ مرد، ۱۲۱ زن و ۷۵۸ کودک؛

– ٦۲۲۸ مورد در استان شمالی، مشتمل بر ۵۵۵۰ مرد، ۷۲ زن و ٦۰٦ کودک؛

– ۱۱۷۰ مورد در استان محرق[۲۸] مشتمل بر ۱۰۰۸ مرد، ۲۵ زن و ۱۳۷ کودک؛

– ٤۹۱۲ موردی که این سازمان‌های حقوق بشری قادر به تعیین مکان اقامت زندانیان نبودند، مشتمل بر ٤۷۲۵ مرد و زن و ۱۸۷ کودک؛

ه) اشاره به موارد دستگیری کودکان به ترتیب از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ میلادی: ۲۰٤ مورد در سال ۲۰۱۳، ۳۱۸ مورد در سال ۲۰۱٤، ٤۱٤ مورد در سال ۲۰۱۵، ۲۱۸ مورد در سال ۲۰۱٦، ۱٤٤ مورد در سال ۲۰۱۷ و ۱٤۱ مورد در سال ۲۰۱۸ میلادی؛

[۲۸] Muharraq Governorate

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

و) گفتنی است که در سال ۲۰۱۱ میلادی نیز ۱۸۹ کودک با دستگیری خودسرانه مواجه شدند؛

ز) اشاره به اقدام مقام‌های بحرین به دستگیری رهبران مخالف، مدافعان حقوق بشر، فعالان و روزنامه‌نگاران و تمامی منتقدان حکومت حتی در شبکه‌های اجتماعی؛

ح) اشاره به متهم کردن این افراد به اتهاماتی چون، تلاش برای براندازی قهری نظام، نفرت‌پراکنی علیه حکومت، ترغیب مردم به نافرمانی از قانون، اهانت به پادشاه، پرچم یا نماد ملی کشور، اهانت به کشوری خارجی یا سازمانی بین‌المللی و اهانت به مقامی دولتی، به‌منظور خاموش کردن صدای مخالفان؛

ط) اشاره به اقدام مقام‌های بحرینی به نقض مخاطره‌آمیز حداقل ضمانت‌های لازم جهت برخورداری قربانیان از محاکمه عادلانه و اقدام قوه قضائیه به محکوم کردن بسیاری از قربانیان به اتهامات کیفری بر اساس اعترافات اخذ شده تحت فشار و شکنجه؛

ی) اشاره به دعاوی قربانیان مبنی بر اینکه به‌طور جدی مورد بازجویی و تحقیق قرار نگرفته، وکلایشان امکان ارائه درخواست تجدیدنظر نیافته، از فرصت کافی برای دفاع از خود برخوردار نشده و یا دادگاه درخواست‌های آن‌ها را نادیده گرفته است که می‌تواند به تغییر روند محاکمه منجر شده باشد؛

ک) اشاره به تداوم دستگیری‌های خودسرانه در بحرین بر مبنای موارد سیاسی و امنیتی مربوط به جنبش‌های سیاسی و حقوق بشری در این کشور، به دلایلی چون مشارکت در تظاهرات و اعتراضات، ایراد سخنرانی‌های سیاسی یا مذهبی، انتشار بیانیه‌هایی مشتمل بر انتقاد از دولت و نهادهای آن در شبکه‌های اجتماعی، مشارکت در برنامه‌های رسانه‌ها و سایر موارد مشابه، که به مثابه مداخله در حق آزادی عقیده و بیان به شمار می‌آید و در زمره حقوق سیاسی و مدنی افراد جامعه است؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

ل) اشاره به تناقض این دستگیری‌ها با قوانین داخلی و بین‌المللی مبتنی بر ضرورت برخورداری افراد جامعه از حق حیات، آزادی و امنیت و قرار نگرفتن در معرض دستگیری، حبس یا تبعید خودسرانه.[۲۹]

***امارات متحده عربی**

۱- انتشار گزارش از سوی کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی،[۳۰] در روز شنبه ٦ فروردین‌ماه ١٤٠١، در خصوص حقایق مهم حقوق بشری در رابطه با امارات متحده عربی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ظهور امارات متحده عربی پس از رهایی از حاکمیت استعماری بریتانیا به‌عنوان یکی از قدرت‌های جهانی با تکیه بر طرح‌های اقتصادی راهبردی و تعهد آغازین آن به قوانین حقوق بشری و به رسمیت شناختن اقدامات بین‌المللی: این در حالی است که در واقعیت این تعهد با موارد متداوم نقض حقوق بشر زیر سؤال رفته است؛

ب) اشاره به برخورداری امارات متحده عربی از دادگاهی سه جانبه به‌منظور بررسی شکایات افراد و درعین‌حال خودمختار بودن کامل قوه قضائیه این کشور و اتکاء آن بر قضاتی که تنها متعهد به حاکمیت قانون و وجدان خود هستند؛

ج) گفتنی است که از سوی دیگر، از زمان وقوع بهار عربی، مقام‌های امارتی اقدام به اعمال محدودیت‌های سرکوبگرانه فزاینده و جرم‌انگاری در قبال حق فعالان، روزنامه‌نگاران، وکلا و دانش‌آموزان در زمینه آزادی بیان نموده‌اند؛

د) اشاره به محاکمه برگزار شده در سال ۲۰۱۱ میلادی، موسوم به «یو.ای.ایی ۵»[۳۱] مبتنی بر محکومیت فعالان امارتی پس از حمایت صلح‌آمیز آن‌ها از آزادی سیاسی، که از میان آن‌ها

---

[۲۹] بیانیه کتبی از سوی مرکز بازپروری خیام برای قربانیان شکنجه و مجمع حقوق بشر بحرین. قابل بازیابی در لینک:
https://www.bfhr.org/english/article.php?id=1022&cid=148

[۳۰] International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICFUAE)

[۳۱] UAE 5

می‌توان به احمد منصور و دکتر ناصر بن غیث[۳۲]اشاره کرد که به رغم اینکه در سال ۲۰۱۲ میلادی مورد عفو قرار گرفته بودند، مجدداً دستگیر و محکوم به تحمل ۱۰ سال حبس شدند؛

ه) اشاره به همچنین پرونده موسوم به «یو.ای.ایی ۹۴»[۳۳]در سال ۲۰۱۳ میلادی، مبتنی بر دستگیری ۹۴ تن از دانشگاهیان و وکلا بر اساس دعاوی اثبات نشده، مبنی بر اینکه آن‌ها قصد براندازی حکومت امارات را داشته‌اند، چراکه اقدام به امضاء طوماری در رابطه با درخواست جهت ایجاد اصلاحات دموکراتیک در کشور کرده بودند؛

و) گفتنی است که از این ۹۴ تن، ۶۹ نفر به تحمل ۷ تا ۱۵ سال حبس محکوم شدند؛

ز) اشاره به تداوم اقدام مقام‌های اماراتی به تحدید حقوق و آزادی‌های فعالان مدنی، سازمان‌های مردم‌نهاد و سازمان جامعه مدنی الاصلاح که سازمانی غیرقانونی به شمار آمده و برخی از اعضاء آن محبوس و از آن‌ها سلب تابعیت شده است؛

ح) اشاره به تداوم حبس بیش از ۲۰۰ زندانی سیاسی در امارات متحده عربی تنها به دلیل ارائه اظهارات سیاسی غیرخشونت‌آمیز و غالباً در پی برگزاری محاکمه‌های ناعادلانه، که ازجمله می‌توان به حبس دکتر محمد الرُکن[۳۴]و محمد المنصوری[۳۵]اشاره کرد که هر دو در پی محاکمه «یو.ای.ایی ۹۴» محکوم شدند؛

ط) اشاره به قرار گرفتن دکتر محمد الرکن در دوران حبس، در معرض موارد متعدد نقض حقوق بشر، ازجمله ارعاب‌های روحی – روانی و محرومیت از دسترسی به وکیل، همچنین ناگزیر شدن محمد المنصوری به تحمل سوءاستفاده‌های متعدد، ازجمله ناپدیدشدگی قهری به مدت ۲۳۱ روز پس از دستگیری و قرار گرفتن در معرض شکنجه؛

ی) اشاره به همچنین پرونده‌های امینه العبدُلی[۳۶]و مریم البلوشی[۳۷]که هر دو در سال ۲۰۱۵ میلادی، دستگیر و حبس شدند؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

---

[۳۲] Nasser bin Ghaith
[۳۳] UAE 94
[۳۴] Mohamed Al-Roken
[۳۵] Mohammed al-Mansoori
[۳۶] Amina Al-Abdouli
[۳۷] Maryam Al-Balushi

ک) اشاره به دستگیری امینه پس از انتشار توئیتی در حمایت از بهار عربی و پس از کشته شدن پدرش در سوریه و دستگیری مریم به دلیل حمایت مالی از یک خانواده سوری نیازمند؛

ل) اشاره به حبس آن‌ها در مکانی نامعلوم پس از دستگیری و محرومیت‌شان از دسترسی به جهان خارج، همچنین قرار گرفتن آن‌ها در معرض ضرب و شتم و حبس در سلول انفرادی: گفتنی است که به رغم فرا رسیدن زمان آزادی آن‌ها در سال ۲۰۱۹ میلادی، هر دو زن همچنان در حبس به سر برده و متحمل موارد متعدد نقض حقوق‌شان شده‌اند؛

م) اشاره به حبس ناصر بن غیث، استاد رشته اقتصاد در شعبه دانشگاه سوربون در ابوظبی، از سال ۲۰۱۵ میلادی و همچنین قرار گرفتن احمد منصور، فعال سرشناس حقوق بشر، در معرض دوره‌های طولانی‌مدت تحقیر و انزوا؛

ن) اشاره به تسهیل وقوع موارد فوق‌الذکر به دلیل ابهامات موجود در قوانین مهم این کشور، ازجمله قوانین جرائم سایبری و تروریسم که امکان به شمار آوردن شماری از فعالان به مثابه «دشمن نظام» را فراهم آورده و اعتراضات صلح‌آمیز آن‌ها را به‌عنوان جرائم حقوقی مبتنی بر اندیشه‌های افراط‌گرایانه یا تروریستی تعبیر کرده است؛

س) اشاره به تداوم حبس بسیاری از زندانیان پس از اتمام دوره محکومیت‌شان، غالباً در زندان الرزین[۳۸] ابوظبی – که معروف به برخورداری از شرایط طاقت‌فرسا است – ازجمله عمران علی الحارثی،[۳۹] یکی از متهمان محاکمه «یو.ای.ایی ۹۴» که باید در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۹ میلادی آزاد می‌شده و عبدا... ابراهیم الهلو[۴۰] که در ماه ژوئن سال ۲۰۱۶ به دلیل ارتباط با خیریه وابسته به حزب اصلاح محکوم و باید در ماه مه سال ۲۰۱۷ میلادی آزاد می‌شده است؛

ع) اشاره به همچنین تداوم روندهای تبعیض علیه زنان و دختران در قوانین امارات متحده عربی، ازجمله اختیار همسران و دادگاه‌ها در رابطه با صدور اجازه برای زنان جهت ترک

---

[۳۸] al-Razeen
[۳۹] Omran Ali al-Harithi
[۴۰] Abdullah Ebrahim al-Helu

خانه به‌منظور رفتن سر کار و یا اختیار دولت فدرال این کشور جهت صدور مجوز در زمینه برخورداری کودکان دارای مادران اماراتی از شهروندی این کشور؟[٤١]

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز جمعه ۵ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص اقدام فرانسه به انجام تحقیق در زمینه اتهامات وارد آمده به رئیس سازمان پلیس بین‌الملل (اینترپل) و از مقام‌های امارات متحده عربی، در زمینه اِعمال «شکنجه» و «ارتکاب به اقدامات وحشیانه». برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام دادستانی فرانسه در زمینه مبارزه با تروریسم به انجام تحقیقات مقدماتی در رابطه با اتهامات وارد آمده به احمد ناصر الرئیسی، رئیس جدید سازمان پلیس بین‌الملل (اینترپل) و از مقام‌های امارات متحده عربی، در زمینه اِعمال «شکنجه» و «ارتکاب به اقدامات وحشیانه»، در پی شکایت یک سازمان مردم‌نهاد؛

ب) لازم به یادآوری است که مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)، در ماه نوامبر سال ۲۰۲۱ میلادی، شکایتی را از احمد ناصر الرئیسی به مقامات قضایی فرانسه تسلیم کرده بود. طبق این شکایت وی در زمان تصدی سمت بازرس کل وزارت کشور امارات متحده عربی، مسئولیت شکنجه احمد منصور، یکی از مخالفان سرشناس این کشور، را بر عهده داشته است؛

ج) اشاره به گزارش‌های دریافتی مبنی بر ارجاع این پرونده به دایره مرکزی مبارزه با جنایات علیه بشریت، نسل‌کشی و جنایات جنگی در دادستانی فرانسه؛

د) اشاره به بیانیه سازمان اینترپل مبنی بر تشریفاتی بودن سمت ریاست این سازمان و قرار داشتن مسئولیت عمده آن بر عهده یورگن اسکات، دبیرکل آلمانی سازمان مزبور: گفتنی است که بااین‌حال انتخاب الرئیسی به این منصب انتقادات گسترده‌ای را از سوی سازمان‌های حقوق بشری و برخی از نمایندگان اروپایی در پی داشته است؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

[٤١] گزارش کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی. قابل بازیابی در لینک:
https://www.icfuae.org.uk/news-research-and-publications-media-publications/important-facts-you-have-know-about-uae

ه) اشاره به نامه سه عضو پارلمان اروپا، در روز ۱۱ نوامبر سال ۲۰۲۱ میلادی، به اورزولا فن در لاین، رئیس کمیسیون اروپا، مبنی بر اینکه انتخاب الرئیسی جایگاه و حُسن شهرت اینترپل را تضعیف می‌کند و بر توانایی این سازمان برای انجام مأموریت‌های خود به‌شدت تأثیر منفی می‌گذارد و

ز) گفتنی است که کمیته اجرایی پلیس اینترپل که مرکز آن در لیون فرانسه است، در روز ۲۵ نوامبر سال گذشته میلادی، در نشست سه روزه خود در استانبول، الرئیسی را به سمت ریاست این سازمان انتخاب کرد. انتخاب او پس‌ازآن صورت گرفت که منگ هانگوی رئیس سابق و چینی اینترپل در سال ۲۰۱۸ میلادی، پس از سفر به این کشور از سوی پلیس پکن دستگیر و به جرم دریافت رشوه به بیش از ۱۳ سال زندان محکوم شد؛[۴۲]

۳- انتشار گزارش از سوی کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی، در روز پنج‌شنبه ٤ فروردین‌ماه ۱٤۰۱، در خصوص هراس فعالان سوری مقیم امارات از استرداد قهری به کشورشان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ابراز نگرانی فعالان حقوق بشری سوری مقیم امارات متحده عربی در خصوص استرداد احتمالی‌شان به سوریه که در آنجا در معرض خطر شکنجه و دیگر موارد نقض حقوق بشر قرار می‌گیرند؛

ب) اشاره به بروز این نگرانی‌ها چند روز پس از دیدار تاریخی اخیر بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه، از امارات متحده عربی؛

ج) گفتنی است که اگر چه در وب سایت رسمی مجلس خلق سوریه تنها از کشورهای یمن، مراکش، تونس، لیبی و مصر به‌عنوان کشورهایی نام برده شده که با سوریه پیمان استرداد امضاء کرده‌اند، اما در سایت وزارت خارجه امارات، در میان توافق‌نامه‌های موجود میان این کشور و سوریه از «همکاری قضایی و استرداد» نام برده شده که در سال ۲۰۰۳ در

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

---

[۴۲] گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:
https://per.euronews.com/2022/03/25/france-probes-interpol-new-president-emirati-general-ahmed-nasser-al-raisi-for-alleged-tor

ابوظبی به امضاء رسیده و شامل همکاری‌های قضایی و حقوقی میان دو کشور در عرصه‌های مدنی، تجاری و کیفری و همچنین استرداد می‌شود؛

د) اشاره به اظهارات یک معارض اماراتی و مشاور امور قضایی مستقر در لندن، مبنی بر اقدام امارات متحده عربی به استرداد افراد مورد نظر خود بدون ارجاع به قانون و یا مقررات اینترپل و تنها بر اساس فرامین و دستورات محمد بن زاید، ولیعهد این کشور و معمار عملیات ضدانقلابی در منطقه؛

ه) اشاره به محکومیت استقبال امارات متحده عربی از بشار اسد، از سوی ائتلاف ملی سوریه که این ملاقات را پیش‌زمینه‌ای مخاطره‌آمیز و نادیده گرفتن تصمیمات اتحادیه عرب، همچنین نقض تحریم‌های بین‌المللی و پاداشی برای اسد و جرائم وی به شمار آورده است.[۴۳]

ب) موارد نقض حقوق بشر از سوی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سایر کشورهای منطقه

*ائتلاف به رهبری عربستان

۱- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز جمعه ۱۲ فروردین‌ماه ۱۴۰۱، در خصوص قرار داشتن بیش از ۲۵,۵ میلیون نفر از مردم یمن زیر خط فقر، به گفته سازمان ملل. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به توئیت کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل مبنی بر ناگزیر شدن بیش از ۲۵,۵ میلیون نفر از مجموع ۳۰ میلیون نفر جمعیت یمن، به زندگی زیر خط فقر به دنبال وقوع جنگ در این کشور؛

ب) اشاره به منجر شدن جنگ ۷ ساله یمن و تداوم آن به بی‌جا شدگی ٤ میلیون تن از مردم این کشور و محرومیت ۲ میلیون تن از کودکان آن از تحصیل؛

[۴۳] گزارش کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی. قابل بازیابی در لینک:
https://www.icfuae.org.uk/news/syrian-activists-uae-fear-forced-extradition

ج) تأکید بر نیاز مردم یمن به کمک‌های بشردوستانه در حال حاضر، بیش از هر زمان دیگر؛

د) گفتنی است که بر اساس آخرین گزارش سازمان ملل، در اواخر ماه نوامبر سال ۲۰۲۱ میلادی، ۳۷۷ هزار نفر از مردم این کشور در جنگ کشته شده‌اند؛[۴۴]

۲- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز شنبه ٦ فروردین‌ماه ۱٤۰۱، در خصوص نیاز شدید حدود ۱۹۰ هزار مهاجر در یمن به کمک‌های بشردوستانه، به گفته سازمان بین‌المللی مهاجرت. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) صدور بیانیه از سوی سازمان بین‌المللی مهاجرت، مبنی بر هشدار در زمینه نیاز شدید حدود ۱۹۰ هزار مهاجر در کشور جنگ‌زده یمن به کمک؛

ب) اشاره به گریز بیش از ٤ میلیون نفر از خانه‌های خود در جستجوی یافتن ایمنی و نیاز شدید حدود ۱۹۰ هزار مهاجر از مبدأ شاخ آفریقا به کمک‌های بشردوستانه؛

ج) اشاره به اینکه جنگ ۸ ساله یمن نه تنها مردم این کشور بلکه مهاجران را نیز تحت تأثیر قرار داده است؛

د) اشاره به نیاز دو نفر از هر سه نفر در یمن به کمک‌های بشردوستانه برای بقاء خود: این در حالی است که ۸۰ درصد از جمعیت این کشور زیر خط فقر زندگی می‌کنند و در میان آن‌ها مهاجران بیش از سایرین تحت تأثیر قرار گرفته‌اند؛

ه) گفتنی است که به رغم تعمیق بحران انسانی در یمن، بودجه لازم جهت تأمین کمک‌های بشردوستانه سیر نزولی نگران‌کننده‌ای داشته است؛

و) تأکید سازمان بین‌المللی مهاجرت بر ضرورت به فراموشی سپرده نشدن مردم یمن و درخواست از مردم جهت حمایت از مهاجران و جوامع میزبان یمنی آسیب‌پذیر؛

[۴۴] گزارش خبرگزاری آناتولی. قابل بازیابی در لینک:

https://b2n.ir/m33225

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

ز) گفتنی است که مهاجران آفریقایی، به‌ویژه از اتیوپی و سومالی، از یمن به‌عنوان مسیر ترانزیت در راه رسیدن به کشورهای حاشیه خلیج (فارس) جهت یافتن شغل استفاده می‌کنند؟[٤٥]

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری – تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز پنج‌شنبه ٤ فروردین‌ماه ۱٤۰۱، به نقل از خبرگزاری آناتولی، در خصوص رو به وخامت نهادن بدترین بحران بشری جهان به دلیل بحران آب در یمن. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به تعیین ۲۳ ماه مارس (سه‌شنبه ۳ فروردین‌ماه) از سوی سازمان ملل به‌عنوان روز جهانی آب درحالی‌که یمن و برخی دیگر از کشورهای عرب منطقه از ذخایر آبی چندانی برخوردار نبوده و این بحران به دلیل ازدیاد مصرف، آلودگی آب‌های زیرزمینی، حفر بدون برنامه‌ریزی چاه‌های آرتزین و روش‌های آبیاری ناکارآمد رو به وخامت نهاده است؛

ب) اشاره به ناگزیر شدن مردم یمن، اکثراً زنان و کودکان، به تحمل سفرهای روزانه طاقت‌فرسا به منظور یافتن آب؛

ج) اشاره به اینکه بحران آب منجر به رو به وخامت نهادن معضلات مردم یمن شده درحالی‌که بدترین بحران انسانی ناشی از تداوم جنگ در کشور را تجربه می‌کنند؟[٤٦]

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

٤- انتشار گزارش از سوی پایگاه اینترنتی ریلیف‌وب، در روز چهارشنبه ۳ فروردین‌ماه ۱٤۰۱، در خصوص زیر سؤال رفتن اعتبار جامعه بین‌المللی با ۸ ساله شدن جنگ یمن. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

---

[٤٥] گزارش خبرگزاری آناتولی. قابل بازیابی در لینک:
https://www.aa.com.tr/en/middle-east/190-000-migrants-in-yemen-in-dire-need-of-assistance-iom/2546573

[٤٦] گزارش پایگاه خبری – تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:
https://www.middleeastmonitor.com/20220324-yemen-water-crisis-exacerbates-worst-humanitarian-crisis

الف) اشاره به صدور بیانیه از سوی دبیرکل شورای پناهندگان نروژ، در آستانه ۸ سالگی جنگ یمن، مبنی بر تداوم اقدام طرف‌های درگیر به مورد حمله قرار دادن و تخریب زندگی غیرنظامیان این کشور و همچنان برخوردار از مصونیت از هرگونه مجازات، درحالی‌که جامعه بین‌المللی نظاره‌گر این جنگ بوده و حتی به تشدید آن دامن زده است، بدون آنکه به مردم این کشور امان داده شود؛

ب) اشاره به تقریباً دو برابر شدن حمله به غیرنظامیان یمنی از زمان انحلال یک‌نهاد سازمان ملل – نهاد ناظر بر تلفات غیرنظامیان و حملات انجام شده علیه زیرساخت‌های غیرنظامی، در ماه اکتبر سال گذشته میلادی؛

ج) اشاره به کشته یا مجروح شدن یک غیرنظامی در هر ساعت در ماه ژانویه سال جاری میلادی، که بالاترین میزان تلفات غیرنظامیان در خلال این سال‌ها به شمار می‌آید؛

د) اشاره به ۸ سالگی جنگ یمن که در آن غیرنظامیان بیشتری کشته می‌شوند، بدون آنکه هر یک از طرف‌های درگیر مورد مجازات قرار گیرند، مگر آنکه سازوکاری نظارتی در این رابطه ایجاد شود؛

ه) اشاره به فرا رسیدن سالی دیگر برای جنگ یمن که در آن میلیون‌ها کودک همچنان برای برخورداری از خوابی آرام دست‌وپنجه نرم می‌کنند و از گرسنگی شدید رنج می‌برند، مگر آنکه بودجه‌های بشردوستانه بی‌درنگ افزایش یابند؛

و) اشاره به درخواست از جامعه بین‌المللی جهت نه تنها فراهم آوردن بودجه بشردوستانه ضروری برای یمن، بلکه تحت فشار قرار دادن اضطراری طرف‌های درگیر در جنگ به منظور متوقف ساختن این دیوانگی، چرا که غیرنظامیان بهای سنگین این منازعه و بی‌تفاوتی جامعه بین‌المللی را می‌پردازند و

ز) اشاره به آمار و ارقام جنگ یمن در آستانه هشت سالگی، ازجمله:

– دو سوم مردم یمن تقریباً هیچ چیزی برای خوردن ندارند؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

– بر اساس آمارهای سازمان ملل به منظور پاسخگویی به نیازهای بشردوستانه بیش از ۲۳,٤ میلیون نفر از مردم این کشور، به ٤,۲ میلیارد دلار بودجه در سال جاری نیاز است که تاکنون تنها ۳۰ درصد آن تأمین شده است؛

– ۳۱ هزار تن از مردم یمن با شرایط قحطی مواجه‌اند و تا ماه ژوئن سال جاری میلادی ۱٦۱ هزار نفر نیز در معرض خطر گرسنگی قرار خواهند گرفت؛

– بنا بر گزارش‌های دریافتی خشونت‌های مسلحانه منجر به کشته و مجروح شدن بیش از ۲۵۰۰ تن از مردم این کشور در سال ۲۰۲۱ میلادی شده است – به‌طور متوسط نزدیک به ۷ غیرنظامی در روز؛

– انتظار می‌رود که عدم امنیت غذایی حاد در سال ۲۰۲۲ میلادی به میزان هشداردهنده جدیدی برسد و تا نیمه دوم این سال، ۱۹ میلیون نفر با ناامنی غذایی حاد مواجه شوند که در قیاس با نیمه نخست سال ۲۰۲۱ میلادی افزایش تقریباً ۲۰ درصدی خواهد داشت.[٤٧]

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims of Violence

[٤٧] گزارش پایگاه اینترنتی ریلیف‌وب. قابل بازیابی در لینک:
https://reliefweb.int/report/yemen/yemen-international-community-s-credibility-stake